

PRESÓ...

L'afer de la presó pren el caire de no acabar mai. En efecte, els mesos de desembre i gener han estat força moguts pel que respecte a aquest problema. Aquests han estat els principals esdeveniments:

Dimarts 18-12-84. Els batlles de La Roca, Granollers, Vilanova del Vallès i Cardedeu, juntament amb el Síndic de Greuges, Sr. Rahola, signen un protocol a presentar al Ministeri de Justícia en relació a la ubicació d'un centre penitenciari al Municipi de La Roca del Vallès, document que els quatre batlles i el Síndic de Greuges es comprometen a acceptar la construcció de la presó a Can Prat, sempre i quan els respectius plens municipals ho ratifiquessin abans de deu dies després de firmat aquest protocol. Les reaccions de La Torreta no es fan pas esperar. De fet, els plens municipals no van pas ratificar l'acord en sessió plenària, essent Granollers el Municipi capdavanter en aquest sentit.

Dimecres, 26-12-84. El Consell de Ministres aproba la declaració d'urgència per a construir la presó de La Roca. Aquest fet provoca tensió i neguit al poble de La Roca.

Dijous, 27-12-84. Ple Municipal a la casa de la vila. Pel que respecta a l'afer de la presó, el quart punt de l'ordre del dia feia referència a l'Avanç de Planejament corresponent a la modificació de Normes Subsidiàries Municipals per a previsió del sòl amb destí a equipaments, on s'hi enquadra el projecte d'instal·lacions socio-culturals.

Diumenge, 30-12-84. A dos quarts d'11 del matí, el poble de La Roca sortí un cop més al carrer per a manifestar-se en contra de la presó. A la manifestació, que comptà amb la presència de més de 1.500 persones, seguí una reunió informativa convocada per l'Ajuntament a les Escoles Sant Jordi. El batlle Sr. Joan Pujol, acompanyat pels regidors Sr. Estapé, Sr. Cortès, Sr. Galindo, Sr. Jaume Borrell, Sr.

Solanells, Sr. Rovira i Sr. Girbau, informà de la decisió presa pel Consell de Ministres, assegurant que "hem baixat un esglaó més en les possibilitats de treure la presó de La Roca, però això no vol pas dir que haguem arribat al capdevall de l'escala". Després d'un breu repàs de l'evolució del problema des del seu inici el maig del 1981, en Joan Pujol passà a concretar les coordenades que haurien de definir la lluita a emprendre pel poble i l'Ajuntament. Així, el nostre batlle distingí entre mesures jurídic-administratives, enllestides per l'Ajuntament i els seus advocats, mesures de caire polític i mesures socials i populars.

Dins de les mesures jurídic-administratives, s'avança que es recorriria a la decisió presa pel Consell de Ministres i que es continuarien les querelles contra les deficiències en l'adquisició dels terrenys. Entre les mesures polítiques previstes, el batlle comentà en primer lloc els contactes amb el Síndic de Greuges i el "Defensor del Pueblo" així com reunions amb els caps dels grups parlamentaris del parlament de Catalunya. També dins d'aquest grup de mesures en Joan Pujol hi inclogué demanar la intervenció del Delegat del govern, demanar recolzament a la Federació de Municipis i a l'Associació de Municipis, sol·licitant del Departament de Política Territorial l'elaboració d'un Pla General per a Catalunya per a planejar la ubicació de serveis públics i socials, i demanar audiència al Rei i al President del govern espanyol. Per fi, quant a les mesures populars, el batlle demanà l'ajut de tot el poble, però en especial de les entitats, anunciant una roda de premsa a Barcelona, i una vaga general.

Es clogué la sessió amb aquestes paraules: "no donarem el sí a Can Ribas de cap de les maneres".

Dijous, 3-1-85. A les 15 h. i al barceloní restaurant de les "Set Portes" l'Ajuntament de La Roca convocà una roda de premsa a la que hi assistiren prop de mig centenar de periodistes. Després de lliurar un

PRESÓ...

PRESÓ...

ampli dossier a tots els mitjans informatius, el batlle Sr. Joan Pujol es dirigí als assistents per a explicar la problemàtica que viu el poble de La Roca, poble que —parauls textuals d'en Joan Pujol— "desde l'any 1981 no retroba el seu somriure". Tot seguit es féu referència a l'acord pres pel Consell de Ministres i es detallaren les accions que el poble de La Roca estava disposat a portar a terme.

Dilluns, 7-1-85. Ple Municipal extraordinari a la casa de la vila, amb una moció de l'alcaldia a l'ordre del dia, consistent en concretar el dia per realitzar una vaga general: dimecres, 16-1-85 (a la pàgina 00 hi trobareu més informació).

Dimecres, 16-1-85. El poble de La Roca fa vaga general en protesta per a la ubicació d'un mòdul penitenciari a Can Ribas. Els col·legis, els comerços i la petita i mitjana empresa es fan solidaris totalment de la vaga. Quant a les grans indústries, donàren lleure a tot aquell qui ho desitgés, si bé havia de recuperar les hores perdudes.

A dos quarts d'11 del matí, amb 10⁰ es va sortir de les escoles Sant Jordi cap a Barcelona. Allí, més de 1.000 persones es manifestaren primer davant de la Delegació del Govern, després davant de la Conselleria de Justícia, i per fi davant de la Generalitat, a la Plaça de Sant Jaume. A la Delegació del Govern no hi era el Sr. Jusmet, màxim responsable, de manera que el Sr. Joan Pujol i el Sr. Jaume Borrell, representants municipals, hagueren de lliurar el document que portaven a un encarregat de la dita institució. A la sortida, en Joan Pujol manifestava que un cop més el poble de La Roca no ha estat escoltat".

Quant a la Conselleria de Justícia, els representants municipals foren rebuts pel Conseller Sr. Bassols, qui, un cop més, prometé ajudar al poble de La Roca, dialogant uns breus instants amb els Srs. Joan Pujol i Jaume Borrell. Però sens dubte fou a la Plaça de Sant Jaume on més tensió hi hagué. "No hi ha ningú", deia un i altre cop el sergent dels mossos d'esquadra encarregats de la

vigilància de l'edifici. Resulta que no hi havia ningú: ni el Sr. Jordi Pujol, honorable President de la Generalitat, ni el seu Secretari personal, Sr. Prenafeta... Només el Conseller de Governació... però no era competència seva. A la fi fou el Conserge en cap qui recollí el document. El poble, descontent, es dirigí cap al bisbat —un altre dels protagonistes de l'afer— que curiosament romania tancat. Davant d'això es tornà a la plaça de Sant Jaume, on un cop més els representants municipals demanaren ser rebuts. Però la resposta era sempre la mateixa: "no hi ha ningú". I no foren pas pocs els qui en sentir-ho volien entrar per la força. A la fi, emperò, els representants municipals pogueren entrar al Palau, malgrat que no foren rebuts per ningú. El poble de La Roca, decebut, traït i no escoltat un cop més per les institucions que l'haurien d'escoltar, se'n tornà.

Amb tot cal valorar la vaga positivament.

L'ANECDOTA

Ja de tornada cap als autocars, els manifestants ens topàrem amb un cotxe en el que hi viatjava l'Eduard Bueno, el Secretari general d'A.P. a Catalunya. El polític s'interessà per la manifestació i dialogà uns breus instants amb el batlle de La Roca, Joan Pujol, el qual li transmeté la decepció i la irritació del poble de La Roca per què "ningú no ens escolta".

Eduard Bueno prometé interessar-se per l'assumpte i així ens consta que ho va fer.

MOLTES PANCARTES: LES ENTITATS AMB EL POBLE!

El tò d'animació i color de la vaga va córrer a càrrec de les més de dues centes pancartes que eren portades pels manifestants. La més grossa era sens dubte la que encapçalava la manifestació i que era portada pels membres del Consistori. Després venien les de les entitats locals, junt amb un reguitzell de petites pancartes que deien de forma majoritària "Si a les alternatives" i "Presó a Can Ribas, no!" (que era el lema de la manifestació). D'altres, però eren més atrevides. En una d'elles, per exemple, s'hi llegia: "Jordi, la presó te la fots per allà on t'assentes".